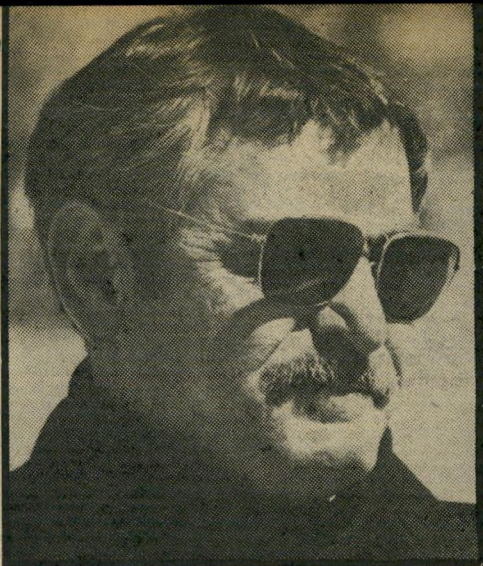

זה מעקב סמוי אחרי גרוסבורד מאז שהתחיל להתרועע עם טיטו נה, ידעו אנשיהמישטרה שאם הם יפרצו לבית, הם יגלו בו סמים.

הסמל שביצע את הפריצה היה חסרסבלנות. בניגוד להוראות מפקדיו, הוא לא המתין שעה שעתיים עד הפריצה. כשראה סמל זה את גרוסבורד נכנס לדירה, הוא החליט לתפוס את הדג השמן, ופרץ כעבור חמש דקות אחריו. אף אחד מהמשתתפים לא נתפס כשהוא מעשן או משתמש בסמים. רק בחיפוש שנערך בדירה, על גופה של שרה כהן ובחצר, נמצאה כמות מסוימת של חשיש.

אריה גרוסבורד אמר השבוע: „את ארוחתהערב לא הספקתי לאכול. אבל במה שנוגע לכל היתר, אכלתי אותה!“

הפרשה, שהתפוצצה רק כמה שבועות אחרי התקרית עצמה, הייתה רבים בתדהמה. ככל הזכור

מפקדמישטרה קומפורט לא מקבל תיקים

שר קורבן גורם זר

למכוניות נרשמו דו"חותיחניה לא מאות. ולפחות על אחת מהן לא שולמו דו"חות אלה משום שהיא הייתה בעלת מיספר זר. גרוסבורד אינו מכחיש פרשה זו אך טוען: „המכונית היא של אשתי, ואני לא יודע שהדו"חות לא שולמו.“

אחרי שמכרו את הולו והיגואר רכשה מישפחת גרוסבורד מכר נית אולדסמוביל, הרשומה על שם פלורה גרוסבורד. במכונית מנועי דיזל המונח בסולר, האסור בשיר מוש בישראל, משרדהתחבורה, שבראשו עומד גרוסבורד, נלחם נגד יבוא לישראל של מכוניות פרטיות בעלות מנועידיזל, והוא מחריס כל מכונית כזו שאינה מונית, ומעמיד את בעליה ליישפט.

מנכ"ל משרדהתחבורה למד היטב את חוקי המישרד שעליו הוא מופקד, ולכן הוא גם יודע איך לעקוף אותו. מסתבר שאורח זר יכול להחזיק מכונית בעלת

תעניין בעניינות תעניין

היה זה המיקרה הראשון בחוליה דות המדינה, שפקיד ממשלתי כה בכיר נתפס בדירתסמים ובחברת אנשים מפוקפקים.

קצין בכיר ביותר

מישטרת ירושלים ניסתה בכל כוחה לשמור את הפרט שה בכור. חוקריה ידעו היטב שתפיסת הארבעה — גרוסבורד, טיטינה-אשר, שרה כהן ומיכה אסלן — היא רק קצה החוט, ופירסום הפרשה היה מפריע להטיח שך החקירה.

גם כשפנה שרהתחבורה, חיים קורפו, למפקד מישטרתירושלים, קומפורט, וביקש ממנו את תיק החקירה, כדי שיוכל להתלית אם עליו לפטר את המנכ"ל, השיב

אריה גרוסבורד, שהסכים בשיחה עם כתב העולם הזה לענות על כל שאלה, להוציא שאלות בעניין יחסיו עם טיטינה, היה לפני הקמת המדינה איש אצ"ל. דודו היה אחד ממפקדי האצ"ל בתל-אביב, אך הוא עצמו, לפי הגדרתו, היה „רק חייל“. לדבריו, הוא נלחם עם כוחות אצ"ל ברמלה, יפו ואשדוד, ובמאי 1948 התגייס לצה"ל.

הוא ניסה להתקבל לקורס-טיס, אך הודח ממנו. לדבריו, בגלל העבר שלו כאיש-אצ"ל. גם בתי קופת הקורס, הוא מספר, לקח חלק בקרבות: „הייתי קשור ביצועות למטוסים ומפיל פצצות על האויב, במורדיו“. אחרי קורס הטיס הוא הועבר לחטיבה 8, בפני קודו של יצחק שדה, ולחם, לדי-בריו, בעוגי-האיר-חפיר.

בשנת 1949 עזב גרוסבורד את הארץ. הוא יצא ללימודים בארץ-הברית, אך תוך תקופה קצרה הפך אמריקאי לכל דבר, כשנישא לאישה אמריקאית בשם פלור. רה. לדברי גרוסבורד הוא למד שיקאגו מכוונות-מטוסים וכמש אחר-כך, במיללת אס-איי-טי המפורסמת, תעודת-מוסמך בניהול תעשייתי.

קומפורט בשלילה: „המישטרה אינה גונת את התיקים שלה לגורמים זרים!“

מפכ"ל-המישטרה, אריה איצון, שידע על הפרשה עוד באותו הלילה שבו היא אירעה, לא דיווח עליה לשרהפנים או לשרהתחתי בורה, משום שלא רצה להפריע להמשך החקירה.

גרוסבורד חקר באותו הלילה במשך כמה שעות, ואחר-כך שוחר, יש הטוענים שקציןמישטרה בכיר ביותר טילפן עוד באותו

לילה למישטרת ירושלים והורה לשחרר את גרוסבורד ללא ערוי בה, לולא ההתערבות הייתה המישטרה משיכה להחזיקו במעצר עוד כמה שעות, ואולי אף מביאה אותו לפני שופט, כפי שהיא נרמזת באנשים שנלכדו בדירה שי בה נתפסו סמים.

אם נכונה גירסה זו, כדאי שהמישטרה תחקור כיצד נודע לאותו קצין בכיר, ידידו של גרוסבורד, על המעצר. לגרוסבורד לא הניחו להתקשר לאיש בעת מעצרו. אולם אין זו הפרשה הראשונה שבה שורבב שמו של מנכ"ל מישטרהתחבורה, שהיה בשנים האחרונות האיש הכלי-יכול במישרד, בתקופה שרהתחבורה הקודם, חיים לנדאו, שכב מרותק למיטת חוליו. גרוסבורד הסתבך בשורה של מישפטים ופרשיות, בארץ וברחוק-לארץ.

הוא ניסה להתקבל לקורס-טיס, אך הודח ממנו. לדבריו, בגלל העבר שלו כאיש-אצ"ל. גם בתי קופת הקורס, הוא מספר, לקח חלק בקרבות: „הייתי קשור ביצועות למטוסים ומפיל פצצות על האויב, במורדיו“. אחרי קורס הטיס הוא הועבר לחטיבה 8, בפני קודו של יצחק שדה, ולחם, לדי-בריו, בעוגי-האיר-חפיר.

בשנת 1949 עזב גרוסבורד את הארץ. הוא יצא ללימודים בארץ-הברית, אך תוך תקופה קצרה הפך אמריקאי לכל דבר, כשנישא לאישה אמריקאית בשם פלור. רה. לדברי גרוסבורד הוא למד שיקאגו מכוונות-מטוסים וכמש אחר-כך, במיללת אס-איי-טי המפורסמת, תעודת-מוסמך בניהול תעשייתי.

קומפורט בשלילה: „המישטרה אינה גונת את התיקים שלה לגורמים זרים!“

מפכ"ל-המישטרה, אריה איצון, שידע על הפרשה עוד באותו הלילה שבו היא אירעה, לא דיווח עליה לשרהפנים או לשרהתחתי בורה, משום שלא רצה להפריע להמשך החקירה.

גרוסבורד חקר באותו הלילה במשך כמה שעות, ואחר-כך שוחר, יש הטוענים שקציןמישטרה בכיר ביותר טילפן עוד באותו

זים בחברת יוניברסל, שיצרה מרריס מיסטריום, ואחר-כך את מחצית הבעלות על חברה גדולה יותר באותו שטח, גילסן גנופיק-צירינג קומפני.

באותו עת הוא הכיר יורד ישראלי אחר, בשם אברהם קינג, השניים נכנסו לעסקי בניה ומאז הם שותפים בכל עסק. מלבד עיסקי בנייה להשכרה נהגו השניים לקנות חברות כושיות, להבריאו, ואחר-כך למכורן ברווח. אך אסונם של השניים היה שהם רצו להתעשר במהירות גדולה יותר מכפי שיוכלו לשאץ ביהם הכספיים לשאת. לכן הם נזקקו לשותפים-מממנים. פעמים רבות היה גרוסבורד מעורב בי מישפטים עם שותפים כאלה. יתכן שגרוסבורד לא היו, פורמלית, נגדו אישית, אלא אנד החברות שבראשן הוא עמד, אך גם הוא מודה שבמישפטים רבים הוא הפי

„ויכוח עם מס-הכנסה“

עוד בחיותו בקנדה ניסה לשלוח יד בעסקים בארץ. יחד עם שותפו הישראלי, אברהם קינג, הוא הקים ביבנה מיפעל טכסטיל בשם רונדן. השותפות התפרקה וגרוסבורד מכר את חלקו ברווח גדול.

נראה שגם שילטונות מס-הכנסה נסה הקנדיים שמו עיניהם על גרוסבורד, קינג וחברותיהם. הם פתחו בחקירה מקיפה נגד חב רותיו של גרוסבורד, ואף עיקלו כספים המגיעים לו מחברותיו. גרוסבורד אינו מכחיש זאת, אך אומר שכל זה היה „ריש ויכוחים עם מס-הכנסה הקנדי“.

כיום יש לגרוסבורד בקנדה עסקים רבים, ומאות דירות מושכיות. חלק ניכר מעסקיו רשום על שם אשתו, שהיא עדיין אזרחית אמריקאית.

ב-1971 החליט גרוסבורד להגר לישראל, יחד עם מישפחתו ושתי תפוז, אברהם קינג. לדבריו, הוא התכוון להפסיק לעבוד, ובחר ליצאת לפנסיה בגיל 40, דווקא בישראל. יריביו טוענים שהקרקע בערה תחת רגליו בקנדה, ולכן בא לכאן.

תוך חודשים ספורים שכח גרוסבורד את החלטתו לצאת לפנסיה. הוא התחיל גם כאן בעסקים, וגם כאן עם שותפו קינג. הוא הביא יחד עימו מטוס מסוג אירוקומנדו, רכש שתי חברות, תעופה קטנות בשנ נתיב ואווירוס, תוך חודשים ספורים שכח גרוסבורד את החלטתו לצאת לפנסיה. הוא התחיל גם כאן בעסקים, וגם כאן עם שותפו קינג. הוא הביא יחד עימו מטוס מסוג אירוקומנדו, רכש שתי חברות, תעופה קטנות בשנ נתיב ואווירוס,

והתחיל להתחרות בחברת ארקיע בטיסות מוזלות לאילת. אחר-כך הצטרפה לשתי החברות של גרוסבורד גם חברת יעף, וכל שלוש החברות נקראו נתיבי אוויר מאור חדים.

לדברי הבעלים הקודמים של חברת יעף, הם לא יכלו להמשיך בשותפות עם גרוסבורד, ולכן נתיב פרדה החבילה. בעלי יעף מכרו את חלקם לארקיע. כעבור תקופת מה מכר גם גרוסבורד את החברות שלו לארקיע. לדבריו: „יעף נשברו ומהר ומכרו לארקיע בי זול. אני מכרתי ביוקר והרווחתי הרבה כסף.“

עד היום גרוסבורד הוא בעליו של מטוס האירוקומנדו. כיום עורק המטוס בצילומי-אוויר באפי ריקה, ומכניס כסף רב לבעליו.

גרוסבורד קנה עוד מיפעל אחד, את טיבי דימונה. אחרי תקופה קצרה הוא מכר את המיפעל ללי-משקיעים אמריקאים, ולדבריו „הרווחתי על זה הרבה כסף“. גרוסבורד מודה שלא שילם מס הכנסה על רווחיו בטיבי דימונה, ברונדן ובעסקים אחרים שעשה בארץ. שכן, כל העסקים שלו נעשו בעצם על-ידי חברות קנדיות שבבעלותו, ולכן שילם על-כך רק מס-הכנסה בקנדה.

עוד עסק גדול של גרוסבורד הוא מיפעל-טכנולוגיה ביישוב אריאל בגדה המערבית. גרוסבורד וקינג נכנסו לשותפות עם שני ישראלים במיפעל ליצור ראצים לטרמינלים של מחשבים, המייצא את כל תוצרתו. לדברי גרוסבורד ניסה אחד השותפים הישראליים, יעקוב גרינברג, לרמות אותו, ולכן הוא נתן כעת במאבק משפטי נגד גרינברג.

גרוסבורד מסרב להעריך את רכושו בקנדה או בישראל, אך אינו מכחיש שהוא חי ברמת-היים בגובה ביתר, הוא מתגורר בוויי לה בצהלה, השייכת לשרהביטי-חון, אריק שרון. על פי השמועה משלם גרוסבורד לשרון 800 דולר לאר, שהם יותר מ-100 אלף ליריות. כשכר-דירה חודשי. גרוסבורד טוען: „אני משלם לאריק קצת פחות.“

„לא שירת בצה"ל“

רשת מכוניות-הפאר של גרוסבורד אף היא ראוייה לציין, הוא ואשתו נהגו לנסוע במכוניות יגואר וולוו חדישות.

מנועידיזל במשך שנה. מדי שנה יוצאת אשתו של גרוסבורד ל"חול" במכונית וחוזרת בה, ומתחילה את ספירת השנה מחדש. הפרשה-מחריים בין הגולה לבניו מסתכם בעשרות אלפי לירות בייחודש לחזיק מכונית המונעת בדיזל.

במישפטו של מי שהיה קצין-המישטרה-הצבאית הראשי, תתי-אלוף ברוך ארבל, נזכר גם שממו של גרוסבורד. התביעה גילתה שבעל משרד-חקירות פרטי, נחשון, ניצל את קשריו עם ארבל כדי לנסות ולגלות אם גרוסבורד אכן שירת בצה"ל. תשובתו של ארבל, אחרי שחיפש את תיקו הצבאי של גרוסבורד, הייתה: „האיש לא שירת כלל בצה"ל.“

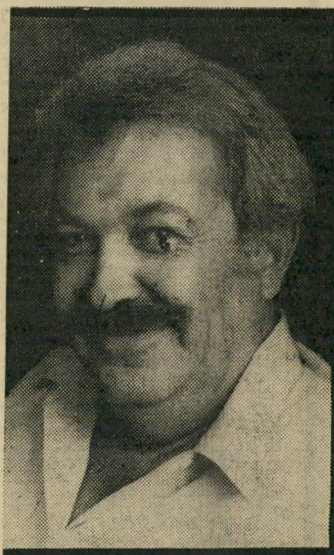
את המידע ביקשה חברת-החקירות עבור לקוח שנמצא עתה בעיצומו של דיון משפטי נגד גרוסבורד.

לדברי גרוסבורד, הוא תבע ליישפט חברה קנדית, ששיפצה את מנוע מטוס האירוקומנדו שלו, אך השיפוץ לא היה טוב ולא בזמן. לדברי גרוסבורד הוא תבע מהחברה הקנדית לשלם לו חצי בהם היה צריך גרוסבורד להופיע לדיון, שנערך בקנדה, הוא הודיע שהוא מגייס לשרות-מילואים ולא יוכל להגיע. החברה הקנדית שכירה את השרותיה של חברת-החקירות הישראלית כדי לבדוק אם טענה זו אכן נכונה.

גרוסבורד טוען שהוא לחם ב-1948, אך מודה שמאז הוא לא שירת כלל במילואים. „אחרי שש שנים שלא קרא לי, שאלתי אותם למה לא לוקחים אותי לייצב. אבל גם אז לא לקחו אותי.“

לדבריו, הוא נקרא בתאריך את מישפט בבדיקה רפואית על-ידי צה"ל, אם כי גם אחרי בדיקה-רפואית זו לא נקרא למילואים. למרות שהוצב ליחידת הג"א, ששנתיים האחרונות לא שירתה גרוסבורד במילואים משום שהוא מכהן כמנכ"ל של מישרד ממשלתי.

בתפקידו כמנכ"ל מישרדהתחבורה משמש גרוסבורד גם כחבר מועצת-המנהלים של אל-על, וזו כה בכרטיסי הינם לחוקי-לארץ לדבריו, בתקופה שבה כיהן כמנכ"ל המישרד אך ככל פעם רכש פעמים לקנדה הוא ככל פעם רכש כרטיסים מארצות-הברית לקנדה בכספו הפרטי. את הטיסה לגני יווק הוא היה מקבל מאל-על (המשך עמוד 72)

מנכ"ל גרוסבורד „אני אדם ישר“